

Özlemim Sana Armağandır

— Fulya Codal · 04 Şubat 2011

'Ben seninle sevgilim, mutsuz ama bahtiyardım...'

Birhan Keskin

/yollar mı uzun yoksa hasretler mi?
bu uzaklığı söyleyin kim icat etti?/

özledim!
güneş görmüş kardan adamlar gibi eridim
söyle!
yanmadan ölünür mü hiç, saçma
ateş önce kendini yakar unutma
ve yanarken ne yücedir bendeki kavim
ki ben hiç yanmadan özlemedim hasreti
şimdi infilaklar doğurup bir kendime yenilirim
geldin!
ömrüme devrile devrile
ne çok geldin, çakıldın beynime
geçeden payıma düşen karanlığı alıp
heybemdeki ay ile güneş'e yürürken, ne güzeldin...
affet!
heba edemediklerim için yargılama düşlerimi
gel!
önce yorgunluğumuzu dinlendirelim
aklımı koru bu dünya işlerinden
bir duaya sığdır ömrümü
eksikliğimi tam-anla
bir kazaydı geçti hedefine kurşun olduğun sözler
bir hataydı siper oluşların öfke nöbetlerine
sevince ge(n)çtik çıkmaz sokaklarda, boş ver
cebimdeki saklı hüznler ikimize de yeter
afiş edemem feda ettiğim yaralarımızı kimselere

sen bil yeter
üzülme!
reva görürsen sitemleri anlarım
susarsan çığlıklara, yalnızlığa dayanırım
kimsesiz gülüşlere saklarım bakışını, alışırım
iyiliğin umudum olur yarınlara, katlanırım
sonunda!
yenilgiler kuşattı zaferlerin sevincini bak
özlem şimdi bir çeşmenin ağzında damlıyor
özlem geldi özlem, yıkılası bir köprü gibi
özlem, bedeni titreme nöbeti gibi dağlıyor
ve şehre bir sır kadar yayılıyor sinsice

hasret soğuk / gözler ayaz / mevsim kara-kış
dilersen benden bir buselik yakarış
-özlemim sana armağanım olsun'-

s
e
v
g
i
l
i
...

fulya/ocak2011